

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Magna Gloria Antiquæ & Novissimæ Domus
Schwarzacensis A Magno Sacerdotio Sive Vita & Res
Præclare Gestæ ... DD. Abbatum Celeberrimi &
Antiquissimi Monasterii O. S. B. in Münster-Schwartzach**

Friedrich Karl <Bamberg, Bischof>

Wirceburgi, 1743

Sæculum I. Ab Anno Christi 815. usque ad 915. numer at Abbates
quinque. Benedictum, Madelbertum, Hardwigum, Ebbonem, Tragulphum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64362](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64362)

SÆCULUM I.

*Ab Anno Christi 815. usque ad 915. numerat
Abbate quinque.*

Benedictum, Madelbertum, Hardwi-
gum, Ebbonem, Tragulphum.

BENEDICTUS ABBAS I.

Monasterio Schwarzacensi Ordinis S. Benedi-
cti (cui à Meingaudò Duce & Caroli M.
Nepote, Conditore nostro munificentissimo no-
men *Meingaudenhausen* initio adhæserat) pri-
mum Abbatem Gallia submisit Benedictum unà
cum lociis II. anno Domini 815. Illi Meingau-
dus Dux consentiente conjuge suâ Yma (Leone
III. Ecclesiæ, Ludovico Imperii, Wolffgero Ec-
clesiæ Herbipolensis clavum tenentibus) Mona-
sterium recens excitatum & amplissimis redditi-
bus instructum tradidit. Benedictus eidem
præfuit summâ pietate, dexteritate, & sapientiâ;
quæ cum magna in rebus omnibus, maxima ta-
men enituit tum, cum libros plures summo rei
literariæ suo in Monasterio emolumento describi
cura-

curavit; quid? quòd religiosè sapientissimi Præ-
 fulis fama orbem pene universum ità compleve-
 rit, ut in ipsam adeò Ludovici Cæsaris aulam pe-
 netrârit; à quo Coloniam Agrippinam accitus,
 Monasterii sui negotia ibidem felicissimè pertra-
 ctavit. At ecce! dum Coloniâ redux suum in
 Monasterium cogitat, anno regiminis 28. à Chri-
 sto nato 843. ab Alberico quodam Comite ca-
 pitur, Treviros abducitur, crudeliter perimitur;
 ibidem in Monasterio S. Maximini terræ manda-
 tus.

MADELBERTUS ABBAS II.

Intellectâ Benedicti crudelissimâ cæde novum
 sibi Abbatem Madelbertum religiosa familia suis
 suffragiis creavit anno Christi 843. temporibus
 Ludovici II. Pii Imperatoris, & Gotzwaldi Epi-
 scopi Wirceburgensis. Id temporis fuisse legitur
 aliud adhuc Monasterium Virginum Deo sacra-
 rum O. S. B. in villa Schwartzach; quod tamen
 deinceps, unâ cum nostro, petente Gotzwaldo Epi-
 scopo Wirceburgensi, annuente Ludovico Im-
 peratore Tydrada Caroli M. neptis (Meingaudi
 filiam fuisse aliqui volunt) D. Kiliano tradi-

B

dit

dit. Utrique Monasterio præfuisse Abbatem Schwartzacensem duplex pedum, quod insigne Schwartzacense exhibet, in hodiernum usque diem satis declarat. Annus & dies, quo Madelbertus obiit, non constant; opinio est, eum è vivis excessisse anno Christi 867. utpote quo illi suffectus fuit

HARDWIGUS ABBAS III.

De quo procul dubio multa laude digna commemoranda venirent, si modò res & ab eo & successoribus, usque ad tempora Egeberti Abbatis, laudabiliter gestæ vel diligentius litteris consignatæ fuissent, vel scripta temporum injuriâ non interiissent: quæ de eo ad nos pervenerunt, luctuosa sunt & perquàm funesta; quorum memoriam in nostris aliorumque animis obliterari cuperemus, nisi præteritorum malorum secura recordatio dulcedinem haberet: diripiebantur nimirum Monasterii nostri bona miserum in modum, adeoque inclinatæ erant illius res, ut nisi Episcopus Herbipolenses nonnullos nobis amicos, Adelberonem illum præcipuè in 2do ab hinc sæculo circa annum Christi 1047. Divina
boni-

bonitas largita fuisset, Monasterii Schwartzacensis vix nomen restaret, & seges esset, ubi illud nunc excitatum est. Vixit Hardwigus ætate Ludovici & Caroli Imperatoris Junioris, & Arnonis Episcopi Wirceburgensis; eum fatis functum anno 892. excepit

EBBO ABBAS IV.

Is ad clavum Monasterii nostri sedebat Arnolpho, Ludovico, & Conrado Imperatoribus; Rudolpho, aut ut aliis placet, Dracholfo Episcopo Herbipolensi: Et sanè in maximæ felicitatis loco numerare poterat Ebbo, quòd in tempora incidit Episcopi tam pii, & erga Monasterium nostrum, quod ferè ad incitas redactum erat, tam munifici. Nam præter varios pagos multa prædia & vineas nobis liberaliter tradidit, Conrado Imperatore piam Episcopi liberalitatem non laudante modò, sed, edito super ea re diplomate, auctoritate Cæsareâ confirmante. Deinceps tamen insuper habitâ & Conradi Imperatoris & Dracholfi auctoritate bona Monasterii rursus variè distrahebantur; Imò eò demum res nostræ reciderunt, ut abhinc annis omnino octoginta, ad annum sci-

licet Christi 1001. Abbatia vacaret; nisi quòd unius adhuc Abbatis mentionem antiquissima monumenta faciant. Erat is

TRAGULPHUS ABBAS V.

Quem anno reparatæ salutis 912. Monasterii nostri habenas tractâsse ex pervetusto quodam Privilegio comperimus: Quâ autem ratione ad hanc dignitatem evectus fuerit, quàmque laudabiliter eam & præclarè gesserit, quo genere mortis & quando extinctus fuerit, obscurum est; hoc unum compertum habemus, illum, quòd magnâ apud Conradum Imperatorem gratiâ valeret, ex perditis bonis magnam copiam suo Monasterio recuperâsse; quæ tamen sequentibus annis, pro summa temporum illorum calamitate rursus abalienata fuerunt.

